

Ales

His ad ethera

Jo alçava la maneta a les estrelles,
quan era xic com un esqueix d'hisop;
atènyer somniava les més belles,
les veia tan a prop!
Ara só vell, mes de tan altes roses
encara, encara lo desig me puny,
mirar-me quan les veig tan amoroses;
mes, ai!, les veig tan lluny!
Del cel hermós ¿per què em mostrau les gales,
si no em deixau a sos jardins pujar?
Oh mon Déu, oh mon Déu, dau-me unes ales,
o preneu-me les ganes de volar.

Jacint Verdaguer. Recollit a *50 poemes amb àngel*. A cura de Jaume Subirana i Carles Torner. Barcelona: Ara Llibres, 2013.